

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1283

Vragen van het lid **De Wit** (SP) aan de minister van Justitie over *honderd tot tweehonderd «foute advocaten»*. (Ingezonden 21 maart 2006)

1

Bent u bekend met de uitspraak van de Deken van de Nederlandse Orde van Advocaten dat er in Nederland van de circa 13.500 advocaten honderd tot tweehonderd banden met criminelen onderhouden, zichzelf verrijken of «een zootje» maken van hun praktijk?¹

2

Hoe oordeelt u over deze uitspraak? Hoe oordeelt u over de uitspraak dat de Dekens in het land er zo «tussen de vijf en tien» kunnen opnoemen?¹

3

Hebt u hiervoor een verklaring? Zo ja, welke? Dienen naar uw mening de voor advocaten geldende codes en verordeningen te worden aangescherpt? Zo niet, waarom niet?

4

Bent u bereid om met de Nederlandse Orde van Advocaten in overleg te treden en te bezien welke maatregelen getroffen moeten worden? Kunt u uw antwoord toelichten?

¹ Het Parool, 3 maart 2006.

Antwoord

Antwoord van minister **Donner** (Justitie). (Ontvangen 18 april 2006)

1

Ja.

2

De redactie van het artikel in het Parool kan ten onrechte de indruk wekken dat iedere deken vijf of tien advocaten in zijn arrondissement kan opnoemen die zich zodanig misdragen dat zij van het tableau zouden moeten worden geschrapt. Deze indruk wordt waarschijnlijk gewekt door de verwijzing naar banden met criminelen waarmee bedoeld wordt op betrokkenheid bij criminele activiteiten – in combinatie met de – niet van de algemeen deken afkomstige – kwalificatie «fout». De algemeen deken heeft niet enkel willen constateren dat er advocaten zijn die onbetamelijk handelen. Met haar confronterende uitspraak heeft zij de situatie waarin advocaten zodanig handelen dat zij tuchtrechtelijk kunnen worden aangepakt, bespreekbaar willen maken. Daarbij heeft zij duidelijk willen maken dat een dergelijk handelen een advocaat niet betaamt, door de Nederlandse orde van advocaten niet wordt getolereerd en door de dekens onverkort wordt aangepakt.

Of een advocaat tuchtrechtelijk onaanvaardbaar handelt, wordt

bepaald door artikel 46 van de Advocatenwet. In dit artikel wordt bepaald dat de advocaten aan tuchtrechtspraak zijn onderworpen terzake van a) enig handelen of nalaten in strijd met de zorg die zij als advocaat behoren te betrachten ten opzichte van degene wier belangen zij als zodanig behartigen of behoren te behartigen, b) inbreuken op de verordeningen van de Orde en c) enig handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. Het staat buiten kijf dat betrokkenheid bij criminele activiteiten aangemerkt kan worden als handelen dat een behoorlijk advocaat niet betaamt en doorgaans ook overtreding van één of meer verordeningen van de Orde oplevert. Dit doet zich echter maar weinig voor.

De uitspraak dat de dekens ieder tussen de vijf en tien advocaten kunnen opnoemen ziet echter met name op zogenoemde recidivisten, advocaten die met enige regelmaat met klachten van rechtzoekenden of bezwaren van de deken worden geconfronteerd. Hierbij kan een onderscheid gemaakt worden tussen advocaten die zich duidelijk niets van de bestaande regelgeving aantrekken en advocaten die uit nonchalance of onkunde de regels overtreden.

3 en 4

In Nederland zijn er 13.500 advocaten van wie het overgrote deel zich aan de regels houdt. Slechts een relatief

kleine groep respecteert de regels niet. Strengere regels zijn daarvoor geen oplossing. Een advocaat, die stelselmatig de huidige regels overtreedt, zal dit ook doen bij strengere regels. In deze gevallen is een strikt vervolgingsbeleid geboden. De lokale dekens treden tegen dergelijke advocaten hard op, bijvoorbeeld door het indienen van een dekenbezwaar. Sinds 2002 staat de dekens nog een extra instrument ter beschikking om in te grijpen bij onbehoorlijke praktijkuitoefening. In dat geval kan een verzoek tot schorsing voor onbepaalde tijd wegens onbehoorlijke praktijkuitoefening worden ingediend. Het uiteindelijke oordeel over het optreden van een advocaat is voorbehouden aan de tuchtrechter. Uit de jurisprudentie blijkt dat de tuchtrechter het tuchtrechtelijk verleden van een advocaat steeds zwaarder laat meewegen bij de bepaling van de op te leggen maatregel en sneller overgaat tot het opleggen van een al dan niet voorwaardelijke schorsing. Een zware maatregel kan tot gevolg hebben dat de disfunctionerende advocaat tot inkeer komt. Indien een advocaat echter onverbeterlijk blijkt te zijn en de klachten tegen hem zich blijven opstapelen zoals de algemeen deken heeft opgemerkt, kan de tuchtrechter tot het oordeel komen dat betrokkene niet langer als advocaat gehandhaafd kan worden en aan hem de maatregel van schrapping van het tableau opleggen. De belangen van rechtzoekenden en het in de advocatuur te stellen vertrouwen zijn door het strikte vervolgingsbeleid van de lokale dekens in combinatie met een doeltreffende tuchtrechtspleging voldoende gewaarborgd.